

Italo Calvino: *Če neke zimske noči popotnik*. Zbirka: XX. stoletje. Ljubljana: CZ, 1993. Spremnna beseda: Tea Štoka: Mnogo vstopov, neskončnost jezikov. 253-268.

Italo Calvino: Če neke zimske noči popotnik, 1979

- rojen v ZDA, kasneje se preselijo v I
- sprav neorealističen slog, od 1965 postmodernizem
- kako pripraviti današnjega bralca, da se bo navdušil nad zapletom zgodbe, hkrati pa mu bo tekst odpiral filozofska, kompleksna vprašanja
- Bralec + Bralka prevzameta vlogo pisatelja; podita se med knjigarnarji, filologi, prevajalci, pisci, profesorji, da bi izbrskala nadaljevanja romanov, ki so zaradi zapletov pti tiskanju in izdaji prekinjeni na najbolj napetem mestu
- okvirna pripoved: kako se naj bralec namesti, kako izbira knjige, vmes zgodbe
- poanta: v literaturi so prazna mesta, ki jih vsakdo zapolni po svoje
- okvirna zgodba z 10 vloženimi zgodbami (novelističnimi začetki)
- v okvirni Bralec prevzame vlogo junaka, vlozene zgodbe se končajo, ko se začno zapletati, ko postanejo zanimive
- napisane v preprosti tehniki zapleta; v *Če neke zimske noči popotnik* lahko prepoznamo detektivko, črni roman v *Sklanjaje se s strme obale*, vohunsko v *Kakšna zgodba čaka tam spodaj na svoj konec*, erotična zgodba *Na preprogi listja, obsijanega z mesečino*, posnetek Marquezovega romana *Sto let samote v Okoli praznega groba*
 - parodija trivialnosti
- vse zgodbe so samo osnutki, konča le romanco med Bralko in Bralcem, ki med zgodbami navezujeta lj odnos
- avtobiografski namigi: avtor že nekaj let ni objavil teksta, da se oblikovno spreminja
- knjižnica je zrcalna podoba sveta: predstavlja njegov okvir in njegovo vsebino; v njej pa bomo zaman iskali resnico, kajti le-ta je zmeraj drugje; svet obstaja le kot fikcija
- naslovi zgodb bi se lahko nadaljevali v neskončnost; drugoosebna oseba se sooči s prvoosebno, kroži, ne pride do središča
- spodbuja bralca, da zapolni prazna mesta
- zgodba o Ermesu Marani, ki prevaja v arabščino nek roman; sultanova žena hoče nenehno nove in nove romane; sultan predlaga Marani, da prevod prekine na najbolj napetem mestu in vključi novega
- postmodernistični avtor parodira bralne konvencije, se izneverja bralčevemu pričakovanju

Na preprogi listja, obsijanega z mesečino

- erotična zgodba; junak je pri učitelju Okedi, zaljubi se v njegovo hčerko Makiko, na koncu pa pristane v spolnem objemu in aktu z njegovo ženo, pri čemer ju opazujeta oba, tako hčerka kot gospod Okeda
- proti koncu opisuje Bralca v knjižnici in kako različni ljudje berejo: eden prebere samo par vrstic in se prepusti domišljiji, kako se nadaljuje; drugega zanimajo konci, tretjega privlači naslov ...
- Bralec in Bralka sta poročena, bereta v postelji Popotnika